

Tommy forteller om Erling

Den ettermiddagen går May og Tommy og Olle og Lise til kiosken på Senteret. Det er varmt fremdeles – en perfekt dag for is. Men da de kommer frem, vil ikke Tommy ha is likevel. Det ligner ikke ham å si nei til noe godt. May spør hva som er i veien.

Da forteller han om kjøreturen med Erling.

– Det var varmt i bilen, sier Tommy. Både Erling og jeg svettet. Særlig han. Til slutt luktet det så fælt at jeg måtte rulle ned bilvinduet for å få luft. Jeg kan nesten kjenne den lukten ennå. Derfor greier jeg ikke å spise is.

– Fyttigrisen! Sa du det ikke til ham da, at han luktet vondt?

Tommy rister på hodet. Det er ikke så lett å si til noen at de lukter vondt. Dessuten skjedde det noe enda verre

på slutten av arbeidsdagen. Han forteller om Erling og det røde eplet. Og om kontordame som ikke ville ha det.

– Erling ble så rasende. Etterpå, da vi kom ut fra kontoret, slo han knyttneven i panseret på bilen og laget stor bulk. Han var sint hele veien tilbake til jobben. Derfor greide jeg ikke å si noe om den svettelukten.

De tre andre stopper å spise is. De ser på Tommy, og Olle sier:

– Kanskje hun der Else ikke liker epler.

– Det var ikke det, sier Tommy. Da kunne hun jo bare sagt neitakk. Nei, det var måten hun oppførte seg på. Hun rygget bakover og mistet papirene sine på gulvet. Hun så helt redd ut. Jeg forstår det ikke.

Men nå reiser Lise seg opp og sier:

– Jeg vet det! Jeg vet det! Nå forstår jeg hvorfor hun rygget bakover.

De andre snur seg mot Lise og venter spent på fortsettelsen.

– Det var sikkert svettelukten til Erling. Ingen damer liker menn som lukter vondt. Det er ekkelt.

